SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 145. JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JULY 31, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 31-го ЛИПНЯ 1992. Ч. 145. РІК XCIX.

УКРАЇНУ ВИЗНАЛА 121 ДЕРЖАВА СВІТУ

Київ (УНІАР). — Тут 28-го липня у пресовому центрі міністерства закордонних справ України повідомили, що Україну вже визнала 121 держава світу, 63 з них встановили дипломатичні відносини.

Амбасадор ЗСА в Україні Роман Попадюк зробив спеціяльну заяву для українськоі преси, радіо і телевізії, повідомивши, що відтепер візи на поїздки до ЗСА громадяни України отримуватимуть в американській амбасаді у Києві.

У вівторок, 28-го липня, в Києві відбулося засідання Державної Думи України. Учасники засідання відзначили, що історична і культурна спадщина України є унікальною, але в світі мало хто про це знає, бо протягом 70 років дві третини унікального історичного фонду України приховувалися в різних підвалах і коморах. Ще й досі за межі республіки вивозяться історичні цінності української культури. Колегія Державної Думи порушила питання про реорганізацію державної системи охорони культурної спадщини.

Голова Верховної Ради України Іван Плющ у ці дні відвідав деякі колгоспи Кагарлицького району на Київщині, а також зустрівся з фундатором школи кобзарів у Кагарлицькому районі Василем Литвином та педагогами і учнями цієї школи.

Кабінет Міністрів України постановив зменшити на 60 відсотків ставку акцизного збору на автомобілі „Запорожець-ЗАЗ-968М" для запорізького виробничого об'єднання АвтоЗАЗ. Кабінет Міністрів України видав також розпорядження про надання допомоги малозабезпеченим громадянам та жертвам катастрофи в Чорнобилі.

У міністерстві юстиції України голові Української Консервативної Республіканської Партії Степанові Хмарі вручено свідоцтво про реєстрацію цієї партії. Головною метою УКРП є боротьба за будівництво і укріплення соборної, самостійної, демократичної української держави. Це вже 15-та партія в Україні, що зареєстрована.

Військові перевірки пройшли успішно

Київ (УНІАР). — Тут у вівторок, 28-го липня, у пресовому центрі міністерства закордонних справ України відбулася пресова конференція, присвячена початкові реалізації договору про звичайні озброєння в Европі.

Одним з головних інструментів здійснення договору є взаємні інспекції військових частин та підрозділів у країнах, які підписали договір. За останні десять днів в Україні побували з перевірками три інспекторські групи з Великобританії, Франції та ЗСА. Крім того, продовж найближчих 120 днів Україну з аналогічними місіями відвідають ще 40 інспекційних груп. Згідно з умовами договору, об'єкти для перевірок визначає перевіряюча сторона в день прибуття до Києва. За словами відповідального представника міністерства Володимира Балашова, всі три перші перевірки пройшли успішно. Гості задоволені не лише відкритістю і готовністю української сторони до співпраці, але й були здивовані тими звичайними системами озброєнь, і які підлягають редукції, і які вони вперше мали змогу спостерігати.

На відміну від країн — членів НАТО, які вже давно створили відповідні структури для нагляду за здійсненням договору, Україна тільки починає розгортати такі структури. Незабаром почне діяти національний комітет України розззброєння, який очолив заступник міністра закордонних справ Борис Тарасюк. Нині цей підрозділ нараховує лише три особи, тому Україна покищо не проводить подібних інспекцій в інших державах.

За умовами договору про звичайні збройні сили в Европі, через 40 місяців на рахунку збройних сил України повинно залишитися не більше, ніж 4,080 танків, 5,050 бронетранспортерів, 4,040 артилерійських систем калібром 100 мм і більше, 1,000 бойових літаків і 330 ударних гелікоптерів. Особовий склад української армії не перевищуватиме 450,000 осіб. Вміжчасі на територію України продовжують вводити війська колишнього СССР з Німеччини та інших країн Східної Европи.

Е. Гонекера видали Німеччині

Москва. — У середу, 29-го липня, колишній голова східньонімецьких комуністів Еріх Гонекер залишив амбасаду Чіле в Москві, де він переховувався від грудня 1991 року. Уряд Чіле остаточно відмовив йому в наданні політичного притулку і не видав в'їзної візи до його дочки Соні, яка постійно проживає в цій південноамериканській країні.

Перед тим як сісти в авто „Вольво", Е. Гонекер вітав журналістів і офіційних осіб, що зібралися коло амбасади, піднявши руку зі стиснутим кулаком — традиційний жест привітання німецьких комуністів, — після чого від'їхав на московське летовище „Внуково-2". Разом з ним від'їхала його жінка Марґо. На летовище Гонекерів супроводжувало кілька авт з міліцією і журналістами.

В той же день о 6-ій год. вечора літак з колишнім диктатором Східної Німеччини приземлився на берлінському летовищі „Тегель". Як повідомила німецька телевізія, прямо з летовища його відправили у в'язницю Моабіт. Оскільки 79-літній Гонекер скаржиться на здоров'я, він пройде медичний огляд, який покаже, чи може він перебувати у в'язниці до суду, чи йому потрібні кращі умови.

Як відомо, Гонекера таємно вивезли з Німеччини в СССР у березні минулого року на покладі совєтського військового літака. До того він перебував на території совєтського військового містечка під Потсдамом. Совєтська військова влада відмовилася видати його німецькому правосуддю.

Якщо вина Гонекера в тому, що він зловживав владою і особисто дав наказ прикордонникам Східньої Німеччини стріляти у втікачів, буде доказана, йому чекає довге ув'язнення.

ІНСПЕКЦІЯ СПЕЦІЯЛІСТІВ ООН В ІРАКУ НЕ БУЛА УСПІШНА

Манама, Багрейн. — Агентство Ассошіейтед Пресс повідомило, що праця інспекторів Організації Об'єднаних Націй, а зглядно Ради Безпеки тієї організації, не принесла позитивних результатів, не зважаючи на дуже докладну перевірку забудувань міністерства сільського господарства й інших об'єктів, у яких раніше напевно були склади хемічної зброї, ракет і матеріялу для продукції нуклеарної зброї.

Ахім Бірман (німець), один з керівників інспекційної групи заявив кореспондентам у Багрейні, що інспектори не знайшли нічого у вказаних місцях, не тільки ракет середнього засягу, які згідно з рішенням Ради Безпеки Ірак повинен був знищити, але також документів чи будь-чого, що вказувало б на масову продукцію зброї масового знищування. Тривожить думка, — заявив А. Бірман, — що всі ці матеріяли, включно з готовими ракетами, були перенесені в інше засекречене місце для чого режим президента Саддам Гуссейна мав достатньо часу. Бірман під час інтерв'ю з кореспондентом Американської телевізійної станції Сі-Бі-Ес заявив, що з причини іракської обструкції, міністерство сільського господарства, об'єкт на який вказували майже усі західні розвідки, мало доволі часу, щоб заховати зброю і документи, які вказували б, що Багдад таки працює над конструкцією своєї власної атомової бомби і нуклеарних ракет у підземних засекречених фабриках на перед місті Багдаду.

Неназваний по імені представник Адміністрації президента Джорджа Буша заявив кореспондентові АП, що згідно з інформаціями Сі-Ай-Ей в холодильниках міністерства сільського господарства переховувались матеріяли потрібні для конструкції хемічної і атомової зброї над якою працюють в Іраку місцеві вчені і закордонні спеціялісти. В повідомленні не сказано, які саме закордонні спеціялісти погодились допомогати Іракові сконструювати власну атомову бомбу.

У середу, увечорі, 29-го липня, інспектори і шведський дипломат Рольф Екеус, який очолює комісію ООН для знищення всяких запасів матеріялів для продукції атомової і хемічної зброї в Іраку, полетів до Лондону, де знаходиться його головна квартира. Там, зібравши нові інформації і спеціялістів, він застановлятиметься над новими можливими заходами.

Білий Дім признався, що С. Гуссейн виграв тим разом „двобій" із ЗСА і Радою Безпеки ООН, а його тактика недопущення до забудувань міністерства сільського господарства інспекторів ООН була хитрим тактичним ходом. Пресовий секретар Білого Дому Марлин Фицвотер заявив, що Уряд ЗСА має готові інші заходи і можливості перевірки іракської продукції від яких Гуссейн вже не зможе втекти.

У СВІТІ

НОВИЙ ПРЕМ'ЄР—МІНІСТЕР Югославії Мілян Паніч заявив в інтерв'ю для еспанської газети „Паїс": „Серби повинні повернути всі окуповані території. Вони не мали права їх захоплювати". Запевнюючи, що збройні сили Югославії, яка тепер складається з Сербії і Чорногорії, перебувають під його контролею, Паніч зауважив, що це не стосується сербських формувань, котрі воюють у Боснії. „Сараєво — не Югославія, — підкреслив Паніч, — це місто знаходиться в незалежній країні".

ЗАКІНЧИЛА СВОЮ ПРАЦЮ в Мінську місія Міжнародного валютного фонду. Коментуючи висліди переговорів між урядом Білорусі і експертами Міжнародного валютного фонду, перший заступник голови Ради міністрів Білорусі Михайло М'ясникович сказав: „Дефіцит бюджету Білорусі до кінця цього року не може бути втриманий в розмірах, рекомендованих фондом і Всесвітнім банком". Річ у тім, що міжнародні фінансові організації не рекомендують в умовах економічної кризи проводити будь-які соціяльні програми. Тим часом білоруський уряд має намір продовжити їх, щоб захистити від крайнього зубожіння багатодітні родини, пенсіонерів і населення, що постраждало від чорнобильської катастрофи.

ВНОЧІ З ПОНЕДІЛКА, 27-го липня, на вівторок від рук сицилійської мафії загинув ще один працівник правоохоронних органів — 46-річний слідчий Джіованні Ліццо. Він очолював групу, котра розстежувала злочини мафії в Катанії. Не виключено, що це вбивство було відповіддю мафії на введення в сицилійські міста 7,000 вояків після того, як кабінет міністрів прийняв рішення посилити боротьбу з мафією. Тепер поліція при підтримці армії влаштовує облави на членів банд.

У ВІВТОРОК, 28-го ЛИПНЯ, в Мінську розпочалася чергова зустріч експертів, яким доручено випрацювати головні принципи статуту Співдружности Незалежних Держав. Як відомо, перший варіянт документу не дістав підтримки керівників держав на недавній зустрічі в Москві. У випрацюванні нового статуту беруть участь повноважні представники Вірменії, Білорусі, Казахстану, Киргізстану, Росії, Таджикістану, Туркменії, Узбекістану і України. 25-го вересня під час зустрічі в Бишкеку документ буде подано на розгляд керівників держав СНД.

ВИСТУПАЮЧИ ПЕРЕД журналістами під час зборів старшин Одеської воєнної округи,, міністер оборони України Костянтин Морозов заявив: „Україна і Росія повинні сприяти одна одній у створенні окремих національних воєнних флот на Чорному морі". Він підкреслив, що ця проблема має вирішуватися на рівні урядів двох держав, „щоб позбавити воєнних, що заприсягнули одній чи другій державі, ймовірного протистояння". Водночас міністер оборони України зауважив, що „Росія не хоче йти на компроміс у справі створення на Чорному морі двох автономних флот".

НА СУДОВОМУ ПРОЦЕСІ в Софії прокуратор Красімір Жеков повідомив у вівторок, 28-го липня, що колишній комуністичний диктатор Болгарії Тодор Живков присвоїв державного майна на 1.3 міл. дол. Жеков висунув вимогу, щоб суд засудив Живкова до 10-річного тюремного ув'язнення. „Я знаю, що це покарання буде незрівняно меншим, ніж 35-річні муки, яким Живков піддав цілий народ своєю особистою диктатурою, — сказав Жеков. — Але це покарання буде базоване на законі, в той час як страждання болгарського народу були базовані на беззаконні".

ГОЛОВНОКОМАНДУЮЧИЙ національними збройними силами Швеції генерал Бенгт Ґустафсон в інтерв'ю для газети „Сюдсвенска Дагбладет" виступив за тісне співробітництво скандинавських країн в ділянці оборони. Генерал вважає, що після вступу в Европейську спільноту Швеція не повинна прагнути воєнного союзу з країнами ЕС.

З БУКАРЕШТУ НАДІЙШЛО повідомлення, що головна опозиційна Національ-ліберальна партія Румунії має намір висунути колишнього короля Мігая на пост президента країни. Як заявив представник партії, спеціяльна делегація цими днями поїде в Женеву до колишнього короля, щоб офіційно запропонувати йому стати кандидатом і взяти участь у президентських виборах, призначених на кінець вересня ц.р.

Українка з Німеччини дає допомогу Україні

Раттінгер-Лінторф, Німеччина. — Віра Костюк-Буш, що постійно живе в цій німецькій місцевості, вже втретє перевезла вантажними автами велику кількість харчів та ліків до Рогатина, щоб там роздати їх бідним дітям та старшим громадянам, які тепер залишилися у скрутних життьових умовинах. Про її велику гуманітарну працю „Свобода" вже писала.

Тим разом В. Костюк-Буш відвідала Галичину враз із своїм батьком Миколою Костюком, що постійно живе у Воррені, Миш., і він допомагав фізично та фінансово у роздачі привезених дарів. Про цей третій транспорт писала обширно місцева німецька преса, підкреслюючи активність В. Буш та великодушність усіх німецьких чинників та окремих громадян. У звідомленні в місцевому тижневику читаємо, що транспортом який відійшов 30-го травня перевезено до Рогатина 30 тон харчів, книжок, одягу та ліків, які подарували різні німецькі інституції як також, які В. Буш могла закупити за гроші зібрані серед німецького населення у висоті 50,000 нім. марок. Водії вантажного авта, причіпки та автафурґону зголосилися на цю поїздку добровільно і перевезли все щасливо для розподілу у сиротинці, старечому домі і лікарні для недорозвинених дітей.

Як інформує мати В. Буш, вона має можливість перевезти безплатно ще один транспорт одягу, ліків та харчів на Україну 17-го жовтня ц.р., але збірка серед німецького населення вже ледве чи вистачить, бо важко вимагати після трьох таких транспортів, щоб великодушність та щедрість німецького населення була далі така велика. Тому В. Буш звертається зі закликом до українців в ЗСА і Канаді допомогти в її самаритянській акції, яка поширена, як і попередні, крім Рогатина, на Івано-Франківське, Львів та довколичні села. Одна харчова пачка коштує лише 20 дол. тому, що В. Буш має можливість купувати харчі по знижених цінах.

Датки можна висилати на адресу: Ukr. Selfreliance, 26791 Ryan Rd. Warren, Mich. 48091, Acc. No. 6793-04.

Українська фльота отримала новий корабель

Миколаїв (УНІАР). — Тут 28го липня завершено будівництво військового корабля „Славутич", який не має подібних в усій фльоті колишнього СССР. Великий розвідувальний корабель „Славутич" стане кораблем управління військово-морських сил України.

У черговий рейс і водночас вперше у незалежній Україні 25-го липня з Одеси вирушила найбільша у світі рибно-промислова база.

Цей рибно-переробний завод на воді має завдання підготувати для України чимало рибних консерв.

Вшанують О. Степанів і „стрілецьку славу"

Львів (УНІАР). — Представник Президента на Львівщині Степан Давимука видав розпорядження про вшанування пам'яті хорунжої Українських Січових Стрільців Олени Степанів та відзначення сторіччя від дня її народження, що минає в грудні цього року.

У кватирі ч. 1 на вулиці Козацькій буде відкрито меморіяльний музей О. Степанів, у програмі заходів по відзначенню сторіччя з дня її народження — встановлення меморіяльної таблиці на будинку, виставка книг, архівних матеріялів у науковій бібліотеці ім. Василя Стефаника Академії Наук України і центральному державному архіві України у Львові.

Хорунжа О. Степанів, по чоловікові Дашкевич, старшина української армії, педагог і громадський діяч родом з с. Вишнівчика Перемишлянського району, дочка греко-католицького священика, служила в легіоні УСС, була учасницею битви під Маківкою. Повернувшись з російського полону студіювала у Віденському університеті, вчителювала в сс. Василянок у Львові та була активна в багатьох інших українських організаціях. Від 1949 — 56 політичний в'язень совєтських концтаборів в Мордовії, померла у Львові в 1963 році.

В АМЕРИЦІ

ВІД НЕЗАПАМ'ЯТНИХ часів демократи називають республіканців партією багатіїв. Однак найновіші опити працівниками конгресової газети „Ролл Колл" показують, що з 28 сенаторів-мільйонерів 21 — це члени Демократичної партії. Базуючись на стандартних фінансових формах особистих доходів, які на думку аналітиків, завжди представляють фінансові справи дуже консервативно, то серед сенаторів перед веде Чрлс Робб сенатор-демократ з Вірджінії річний дохід якого становить 19 міл. дол., завдяки, в першу чергу, родинним фінансам його дружини Линди Бирд Джонсон. Інші серед багатих демократів — це Клейборн Пелл з Ровд Айленд — 13.7 міл., Герб Кол з висконсин — 12.7 міл., Джей Рокефелер з Вест Вірджінії — 8.7 міл., Ллойд Бентсен з Тексасу — 5.8 міл., Тед Кеннеді з Массачусеттс — 2.0 міл. і Боб Керрі з Небраски — 1.5 міл. дол.

У ВІВТОРОК, 28-го ЛИПНЯ, Марлин Фицвотер, речник Білого Дому, подав до відома, що новообраний прем'єр-міністер Ізраїля Їцак Рабін прибуде на відвідини до ЗСА 10—11-го серпня та відвідає президента Джорджа Буша у його посілості в Кенненбанкпорті, Массачусеттс. Президент Дж. Буш особисто запросив Ї. Рабіна на ці відвідини ще 13-го липня, коли телефонував йому з приводу вибору прем'єр-міністра Ізраїля. Як завважує пресове агентство АП, Дж. Буш завжди недолюблював попередника Ї. Рабіна — Їцака Шаміра, тому тепер Уряд президента Джорджа Буша задоволений вислідом виборів в Ізраїлі.

МІСЬКЕ ПОЛІЦІЙНЕ БЮРО статистики подало до відома у вівторок, 28-го липня, що в Ню Йорку кількість серйозних злочинств у перших чорирьох місяцях 1992 року аменшилась на 6.7 відсотака, у порівнянні з тим, же періодом минулого року. Новими статистичними даними втішилися не тільки мешканці Ню Йорку, але й поліція, а особливо міська управа, яка уважає це окремою своєю заслугою — збільшенням кількости поліції, заохотою громад уважати на свої округи та іншими почнами. Важливим є те, що всі радіють з цих звідомлень і сподіються дальших успіхів.

У ВАШІНҐТОНІ проходить судова розправа колишнього високопоставленого службовця Сі-Ай-Ей Клера Джорджа, якого незалежний прокуратор Ірано-контра афери, оскаржив в облуді Конгресу та не правдомовности перед головною лавою присяжних. Цікавим у цій розправі є те, що головним свідком прокуратури проти оскарженого 61-літнього К. Джорджа є його колишній співпрацівник та близький приятель 53-літній Алан Фірс. Дивлячись на підсудного, А. Фірс зізнавав, що К. Джордж був одним із кількох важливих службовців Сі-Ай-Ей, які виподобищах знали про продаж Урядом президента Роналда Реґена зброї Іранові та про спрямування приходів із цієї продажі нікараґуанським повстанцям.

АМЕРИКАНСЬКА АКАДЕМІЯ НАУК подала до відома, що звернулася до одного з найбільш визначних математиків Росії Ігоря Шафаревича, щоб він застановився над своєю резиґнацією з Академії, де він є на правах закордонного члена-колеґи. А причиною такого потягнення зі сторони Американської Академії Наук є його наукові праці, які широко коментуються як антисемітські.

Українські спортовці змагаються у Барсельоні

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Як відомо, в суботу, 25-го липня, в Барсельоні, Еспанія, розпочалися Олімпійські ігри, на яких вперше представляють свою державу атлети України. Загальне число їх 82 і вони ще виступають у складі „об'єднаної дружини" 12-ох країн СНД, спортовці якої пройшли на відкритті Олімпіяди під своїми національними прапорами, а попереду востаннє пронесли червоний прапор колишнього СССР.

Напередодні вилету в Барсельону президент Національного Олімпійського Комітету України Валерій Борзов розповів кореспондентам, що при створенні об'єднаної дружини не обійшлося без проблем. Адже об'єднання є чисто символічним, кожна дружина фактично відстоювала свої прерогативи. Московські керівники колишньої збірної СНД, а нині — об'єднаної дружини рішення тренерської ради хотіли замінити політичним: в турнірі з художньої гімнастики мали виступити не дві найсильніші у світі — киянки Тимошенко і Скалдіна, а по одній гімнастці від України і від Росії. Про це ж розповів спеціяльний кореспондент газети „Молодь України" Володимир Боденчук у числі з 28-го липня. Але це їм не вдалося: Скалдіна і Тимошенко виступають в Барсельоні.

Голова НОК України В. Борзов скаржився в інтерв'ю газеті „Стадіон", що для висвітлення дебюту українських спортовців під національними прапорами не вислано ні одного журналіста від київського радіо і телевізії. Причина одна: відсутність валюти. Адже для цього потрібно не менше 15,000 дол. З України поїхали лише два чи три кореспонденти від газет, та й то один з них, Петро Лейко, не допущений до спортових арен через те, що в Москві йому неправильно оформили акредитацію. Журналісти скаржаться, що і в Барсельоні зіткнулися з проблемою зв'язку. Телефонів багато, але щоб передати інформацію, треба платити песетами. Виклики із Києва не дозволяються. В такій же ситуації колеги з країн Балтії та інших держав СНД. Нарікають також на проблеми з транспортом.

Загалом, українських спортовців прийняли добре, пише В. Боденчук. У пресовому центрі вмить розібрали брошури про українських спортовців. Багато запитань було про 24-літнього гандболіста із Нової Каховки Сергія Бебешка, який проніс доріжкою олімпійського стадіону держав-

(Закінчення на стор. 3)

ІМПРЕЗИ НА СОЮЗІВЦІ

Союзівка. — Під час наступного кінця тижня гостям оселі буде представлена така програма: у п'ятницю, 31-го липня, о год. 9:30 вечора — забава, оркестра „Звуки Союзівки" (у складі — Гриць Гриновець та Степан Бень). У суботу і неділю, 1-2-го серпня, на тенісових кортах відбудеться турнір у подвійній грі, а о год. 8:30 вечора в залі „Веселка" розпочнеться концерт хору „Думка" з Ню Йорку, мистецький керівник та диригент Василь Гречинський.

О год. 10-ій вечора — забава під звуки оркестри „Водограй". У суботу і неділю в головному будинку Союзівки проходитимуть дві виставки картин — Христини Головчак-Дебарре і Вінкентія Овсака. У неділю, 2-го серпня — День Союзян-

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Олімпіяда — показ вселюдської спільноти

В минулу суботу 25-го липня 1992 року вечером відкрито у Барсельоні, Еспанія, XXV з черги Олімпійські Ігри. А, що вони, за традицією ще від античної Греції відбуваються щочотири роки, то це був своєрідний 100-річний ювілей цієї всесвітньої імпрези. Вона політична і вона щось більше, як староримська істина „У здоровому тілі здорова душа". Тут не йдеться тільки про шляхетне суперництво у різних ділянках гімнастики і спорту. Між 171-ою делеґаціями країн з усіх частин світу були численні такі, які згори знали, що не мають ніяких шанс здобути нагороду у будь-котрій категорії. Але прибули до Барсельони з віддалі десяток тисяч миль, щоб заманіфестувати свою приналежність до спільноти всіх сущих у світі людей. Це унікальний показ — аполітичний, надрасовий і наднаціональний, із присутністю у поході на грище і на самому грищі союзників і приятелів поруч із противниками і ворогами. На грищі Олімпіяди і на час її тривання — панує там атмосфера пієтизму до спорту, в якому кожна з отих країн і кожний народ хотів проявити себе з якнайкращої сторони.

Большевики були майстрами у споганюванні гарних слів і звичаїв, так само, як у збіднюванні багатих країн. Вони скомпромітували гарне колись слово „товариш" і гарний вислів „союз". До спорту вони ставились за марксистським принципом, що все належить контролі держави. На державний кошт вишколювали хлопців і дівчат на професіоналів різних ділянок спорту, знехтувавши принцип, що це аматори мусять суперничати і здобувати почесні нагороди. Всі знали це і знав Олімпійський комітет, але толерував цю аномалію, бо це була історична доба русофільства та й членом Олімпійського комітету був Віталій Смірнов, репрезентант СССР. Олімпіяда — як ідея і як традиційний показ — пережила комунізм і пережила Совєтський Союз. Усе ж, Олімпійський комітет не дозволив окремим усамостійненим колишнім членам СССР виступати самостійно, бо, мовляв, устійнено вже ввесь церемоніял та всіх учасників. Прийнято компроміс, що в поході учасників ітимуть разом 11членів Співдружности Незалежних Народів (СНД), але називатимуть національність кожного і кожної, хто з отієї 11-ки здобуде нагороду і тоді вивісять прапор переможця та гратимуть його національний гимн. Однак глядачі маршу учасників Олімпіяди на екрані телевізійного каналу „ЕН-Бі-Сі здивовано оглядали марш нечисленних дружин хорватів і словенців, бо навіть делеґації Боснії, яка все ще кривавиться під наступом сербів. Як це сталося, коли Хорватія і Словенія і Боснія отримали міжнародне визнання державної незалежности пізніше, як Україна? Не можна закидати дуже гарному заповідачеві телевізійного видовиська, наче б він злонамірено промовчав Україну: він промовчав також Росію і не назвав ні однієї країни, яка створила була СНД, мабуть тому, що не знав і не мав виказу, хто бере участь у змаганнях.

Це прикрий епізод для нас, українців, але він не поменшив величі цілого видовища. Взяли в ньому участь — найменший учасник Гонґ Конґ, все ще коронна колонія Великобританії, — поруч із суходільним Китаєм, територія якого дорівнює величині всієї Европи від Атлантику по Урал. Головував на церемонії відкриття Олімпіяди король Хуан Карльос, який після диктатури генерала Франка завів конституційну монархічну демократію, — разом із своєю дружиною королевою Софією — обоє надзвичайно популярні в народі. Але прибув теж комуністичний диктатор Куби Фідель Кастро і прибув з Південної Африки президент тамошнього Африканського конґресу чорний лідер Мандела. Делеґація Іраку маршувала зараз перед делеґацією Ірану: ті два сусіди вели десятирічну криваву війну.

Країна, яка влаштовує у себе Олімпіяду, мусить проявити максимальний організаторський хист збудувати ціле олімпійське місто для учасників змагань та розпоряджати впорядниками-фахівцями прерізних родів спорту. Це вимагає великих коштів, які проте повертаються, бо тисячі учасників та туристів, любителів спорту Олімпійських Ігор, залишають привезені гроші. У міжнародному спортовому світі існують знавці-історики всіх Олімпіяд. Вони цікавляться більше переможцями — хто коли здобув золоту медалю — аніж вселюдським прегарним унікальним видовиськом.

Микола Бараболяк

ПРО ДВОХ МОРОЗІВ І ЩЕ ДЕЩО

Прізвища їх обидвох виводяться від діда Мороза. Тільки того, котрого предки прибули з півночі, мають закінчення на „ов" — Морозов, а того другого, що вийшли української землі — звичайне — Мороз. Першому на ім'я Костянтин, другому Олександер. Матері їх обидвох українки. То, мабуть, Костянтинова мати розтанула північну замороженість у генах і душі Костянтина, налила його серце любов'ю до землі, де він родився (українська ж мати!) — і він нині український державник-патріот, генерал-полковник української армії і її творець. Олександрове ім'я теж відоме. Він депутат Верховної Ради України, лідер комуністичної фракції у ній. Костянтин наш, а Олександер? Про нього оце хочу сказати дещо. Він дав інтерв'ю кореспондентові львівської газети „За Вільну Україну" (25-го червня 1992 р.), з якого переповідаю дещо.

На питання чи він далі ленінець, Мороз відповів: „Ніхто не може відкинути, що Ленін був геніальна людина. І дай, Боже, нам усім таких знань, переконаности і віри і фанатизму... Він для мене великий авторитет... Ви згадували Муравйова і його загін. Муравйов був військовий спеціяліст, що обрав позицію соціял-демократів, і тому Ленін його послав на Україну... Я не відкидаю, що в таких переломових процесах в суспільстві прокидаються і низькі інстинкти. Завдання нашої партії полягає в тому, щоб не допустити на майбутнє до розвитку подій в Україні в такий спосіб". Отже Олександер Мороз вірний ленінець-комуніст. З тим упарі рівно йде його інтернаціоналізм. Він проповідує: „Наша мета — побудова суспільства, що забезпечуватиме принципи соціяльної справедливості. У цьому суспільстві, кожен поза національністю, релігійними і політичними поглядами, почуватиме себе як вдома. Скільки у нас членів? Ми вже видали 50,000 членських квитків... Наша центральна газета 'Товариш', тижневик. Окремого офісу наразі не маємо". На питання чи члени партії — це колишні члени КПСС, О. Мороз відповів, що „більшість" її членів були членами забороненої Комуністичної партії. На дальше питання, чи його партія збирається будувати соціялізм для українців, Мороз відповів, що він за інтернаціоналізм у широкому сенсі і додав: „Гляньте на приклад на ЗСА, Швейцарію. Там нікого не цікавить твоє нацпоходження...Ми виступаємо за конфедеративний устрій України, але це до інтернаціоналізму не має ніякого відношення. Інтернаціоналізм — це, я сказав би, світогляд людини, окремої людини..."

На думку Мороза, український народ підтримує стихійно ідеї соціялізму. Він сказав: „Петлюра очолював армію, що налічувала 150 тисяч, то чому ж тоді він не знищив загін Муравйова, що складався з 12 тисяч бійців? До речі, більшість із них були українцями. Причина в тому, що армія Петлюри не мала хорошого соціяльного підґрунтя в Україні, і що ідея соціялізму була тут сильно розвинута..." З інших думок О. Мороза треба б згадати, що він упевняє, що за всі злочини минулого відповідають одиниці, а не ідея, партія. Українська Соціялістична партія підтримує зв'язки і співпрацює з братніми організаціями Росії, і він не бачить нічого злого у пробольшевицьких симпатіях російських партій. В тому годі не добачитись натяку на те, що якийсь новий Союз, побудований на принципах інтернаціоналізму на зразок минулого в СССР не був би йому не бажаний. Виходить отже, що О. Мороз мріє про таку „державність" України, якою вона більш-менш була б за Ґорбачова.

Олександра Мороза бачив я цієї весни у Чикаґо. Тоді можна було приховувати ілюзії, що він хоч комуніст, усеж українець-державник. Можна було ще тоді думати, що до його серця промовила кров тих мільйонів жертв українського народу, за які відповідає російський комунізм, і що він із нього поволі виліковується. Думалось що його політичний світогляд кшалтується більш-менш на зразок західньоевропейських соціял-демократів. Але ніяк не міг я допустити думку, що він рясний інтернаціоналіст-русофіл, яким він проявив себе явнославно на сторінках львівської газети.

Тож нам не мати ілюзій кудою веде О. Мороз свою „Соціялістичну партію України". Партократи України, очунявшись після невдалого путчу у Москві, підносять голову, а в Україні веде їх до „остаточного рєшітельного бою" — О. Мороз. О. Мороза не легковажити! Під ним добре здисциплінована армія партократів. Та повертаючись до теми двох „Морозів", (пропонував би я таке: відтяти Костянтинові, будівничому збройних сил України, оце російське „ов" у його прізвищі й обдарувати ним Олександра. Йому воно більш відповідає... А політичним лідерам на Україні всю увагу звернути на ріст територіяльного патріотизму. На цьому патріотизмі певніше розбудується наша державність, ніж на кличі „Україна для українців". Є українці різного сорту — як між ними Олександер Мороз!

О. Коновець
Київ

СУЧАСНА НАУКОВО-ПРОСВІТНИЦЬКА ПРЕСА

Безумовно, в цілому наукова популяризація — процес поступальний, так би мовити, проґресуючий у часі: від епохи до епохи розширюються цілі і функції популяризації, підвищується її інтелектуальний рівень, формуються нові підходи, форми і методи відображення науки у масовій літературі. Разом з тим для нього характерна і деяка нерівномірність — періоди піднесення чергуються з періодами спаду або ж інерції, що обумовлюється, з одного боку, впливом соціяльно-економічних, політичних факторів, а з іншого — нерівномірністю розвитку самої науки (під впливом епохальних відкриттів, наукових революцій тощо). Не випадково на зламі наукових і соціяльних парадигм завжди спостерігається піднесення „популяризаторської хвилі". Так було і після реформи 1861 року в Росії (відміна кріпосництва), і на грані XIX—XX століть (революційні відкриття у фізиці і хемії, соціяльні і національно-визвольні рухи), і в 20-ті — початок 30-их років (НЕП і соціяльна потреба в технічній реконструкції народного господарства), і в 50—60-ті роки (оволодіння енерґією атомного ядра, „прорив" у космос). Так і тепер, коли процеси технологічного оновлення та інформатизації нашого суспільства співпадають з глибокими соціяльно-економічними реформами і це помітно активізує науково-просвітницький рух.

Нинішній стан просвітництва нагадує ситуацію, що виникла на Україні наприкінці XIX — початку XX століття і яка має ряд характерних ознак.

1. Перехід від тоталітарних до демократичних форм науки і преси.

2. Відродження наукових і просвітних товариств.

3. Українізація сфери науки, відродження національних традицій Академії Наук України.

4. Гостра соціяльна потреба в об'єктивній культурно-історичній інформації.

5. Становлення нової наукової парадигми, яка базується на „людському вимірові" науково-технічного проґресу.

Нині на піднесенні наукова публіцистика. Не дивно, що на небосхилі журналістики засяяли імена вчених-публіцистів — Д. С. Лихачова, М. Амосова, А. Д. Сахарова, Г. Попова, Ю. Афанасьєва та інші. Але в той час треба констатувати: наукове забезпечення перебудови покищо відстає від публіцистичного. Адже це не є нормально, коли журналісти й літератори змушені брати на себе функції економістів, істориків, філософів і юристів. Багато фактів свідчать про недостатню дієвість преси з проблем екології і безпеки науково-технічного проґресу. На жаль, не вироблена у нас в соціяльно-політичній практиці культурна традиція — рахуватися з громадською думкою. І тут належить тривалий процес налагодження дійового функціонування ланок „наука — засоби масової інформації — суспільство", особливо що стосується громадського контролю при реалізації крупних технологічних проєктів, а також забезпеченні демократизації і гласности у самій сфері науки.

За підрахунками наукознавців, сьогодні в нашій країні не вдається опублікувати близько 80 відс. первинної науково-технічної інформації — основного і дуже дорогого продукту науки. Здійснити прорив у даній галузі можна шляхом створення потужної мережі високооперативних наукових видань — щотижневиків і щоденних газет. Прикладом таких оперативних видань можуть служити англійський щотижневик „Nature", американський журнал „Science" і газета „The Scientis't". В цьому пляні нам треба краще використовувати закордонний досвід. Крім того в Україні вже давно назріла проблема організації національної наукової газети.

Суспільство, яке турбується про підвищення своєї культури і добробуту, повинно приділяти більше уваги розвиткові науково-популярної літератури як основної форми масової інформації. Велику користь у поширенні найновіших знань принесла б діяльність постійно діючих пресових наукових організацій та асоціяцій. Поки що ж пресові центри наукових відомств республіки з причин недостатньої кваліфікації їх співробітників неспроможні налагодити дійове спілкування між ученими і журналістами.

Час потребує тісного співробітництва вчених і журналістів республіки — проведення спільних конференцій, семінарів, наукових робіт. Досить актуальною залишається проблема поліпшення критики науково-популярної літератури, реклями кращих популярних творів. Мабуть, варто було б подумати і про встановлення конкурсу або спеціальної нагороди на кращий науково-популярний твір року. Назріло також питання про введення спеціялізації наукового журналіста — як при підготові журналістів у вузах, так і в самих редакціях загальнополітичних і незалежних видань, радіо і телебаченні. Першим кроком до цього могло б стати впровадження на факультетах журналістики спеціяльного курсу „Основи популяризації науки і техніки". Це дало б можливість студентам-журналістам не лише поглибити знання з історії і сучасної практики науково-технічної діяльности, краще зрозуміти природу й закономірності масових комунікацій у науці, а й освоїти основні підходи й методи відображення цих процесів засобами інформації, пробудити інтерес початківців до наукової журналістики, допомогти освоїти їм основні принципи, методи і засоби популяризації науки.

Спроба антології повстанської поезії

Серед ювілейних заходів до 50-их роковин створення УПА львівський „Меморіял" готує до видання збірник поезій під заголовком „Повстанська ліра". Матеріяли до збірника зібрав, відредаґував і мистецьке оформлення книги виконав Микола Дубас. Книжка відкривається передмовою громадського діяча і літературознавця Любомира Сеника. Обсяг збірника — приблизно 200 сторінок машинопису, де представлено 40 авторів-поетів. Збірник має три розділи „Сурмачі", „Похід" і „На постої".

Як зазначено в анотації — це перша в Україні спроба зібрати в одній книжці розсіяний по різних, іноді рукописних, підпільних виданнях ОУН у УПА доробок поетів-повстанців. Дещо із поміщеного ніде не публікувалося, а зберігалось у приватних записах, а то й у пам'яті. Як зазначує упорядник, частина матеріялів подана за антологією „Слово і зброя", (видання Т-ва вояків УПА, Торонто, 1968), зважаючи на те, що згадана антологія недоступна широкому читацькому загалові в Україні. Домінанта рецензованого збірника — патос безкомпромісної боротьби за державність нації і жертовної любови до України.

Як акцент на неперервності, тяглості національно-визвольних змагань на глибинній їхній історичній традиції, сприймається перший розділ, де відповідно тематично підібрано по одній речі із таких поетів-державників, як Святослав Гординський, Богдан Кравців, Олекса Стефанович, Богдан Лепкий, Леонід Мосендз, Євген Маланюк, Олег Ольжич, Олена Теліга, Володимир Янів...

Стрижневий розділ збірника — „Похід". Сучасний читач зустрінеться тут з невідомими йому, але яскравими іменами: Марком Боєславом, Петром Гетьманцем, Андрієм Кравцем-Кравченком та рядом інших імен і псевдонімів. Якщо у першого (М. Боєслава) переважає гнівна, закличні лірика насичена драматичним психологізмом і трагізмом особистости борця з гітлерівськими і сталінськими наїзниками, то у другого (П. Гетьманця) пристрасно-політична лірика обвіяна романтикою полтавського степу, карпатських сніговіїв і твердих кроків повстанських маршів; у третього, (А. Кравець-Кравченко), що загинув 18-літнім, поетично висловлене світосприймання і самоусвідомлення свого місця в боротьбі. Але всіх їх, як і інших авторів розділу, єднає безапеляційна жертовність і глибока віра у нетлінність Вічного Духу:

Хай знає ворог озвірілий,
Що у боях рішає Дух —
не тіло!
(М. Боєслав).

Окремо слід сказати про підрозділ „Пісні з повстанського архіву". Згаданий тут, у заголовку підрозділу, архів — це не поетичний образ, але реально існуючий архів: сорок документів, здебільшого машинописної підпільної публіцистики, які передала в архів „Меморіялу" жінка, (прізвища бажала не виявляти), із села N біля Нового Яричева на Львівщині, виконуючи волю хлопців, які заповіли: „Як загинемо, а буде Україна, то віддасте у добрі руки..." Хлопці поклали свої голови за велику ідею, а доля довіреного виконавця їх останньої волі — тоді ще зовсім юної дівчини — була подібна до волі багатьох її ровесниць: арешт, — тюрми-етапи — табори і, на щастя, повернення до зруйнованої батьківської оселі. Повернулась, не скорилась духом, не збайдужіла, і не втратила почуття обов'язку: віднайшла захований ще перед арештом скляний слоїк з „літературою" і переховала його в лісі. Для надійності, (на всяк випадок) утаємничила свою подругу повстанської юности і... дочекалася часу, коли над Львовом замайорів синьо-жовтий стяг. Вона вирішила: пора!

Не заради слави, не заради вигоди, а заради високого обов'язку перед Батьківщиною, перед її героями, передала дорогоцінні реліквії „для історії". Серед переданих документів виявились і записи повстанських пісень; п'ять із них опубліковано у збірнику. Крім того, найважливіше, фоторепродукції цих безцінних документів використані як ілюстративний матеріял до збірника. Це, насемперед, титульні сторінки по-мистецьки виконані, мабуть друкаркою-підпільницею, в криївці. Датовані вони 1947—48 років.

Розділ „На постої" містить вірші написані, так би мовити, не в поході, а в таборах на еміґрації, по слідах подій, або вже у наш час. Всі вони тематично пов'язані з повстанською боротьбою.

На всіх авторів збірника, за винятком відомих читацькій громаді майстрів пера із першого розділу, даються короткі біографічні довідки, а на деяких маленькі статті-передмови.

Н. Н.

ВІДКИДАЮЧИ СПРОБИ Білого Дому представити його людиною незрілою у справах закордонної політики перед виборцями, демократчний кандидат Билл Клінтон закинув публічно президентові Джорджеві Бушеві та його прибічникам несерйозну політичну забаву коштом закордонної політики. До його думки приєдналися також кандидат на демократичного віцепрезидента Ал Ґор та колишній демократичний президент Джиммі Картер. Одначе аналітики уважають, що ця публічна боротьба є нічим іншим, я шуканням слабих місць у виборчій кампанії обидвох противників.

Святослав Новицький

„ІСТОРИЧНИЙ ШЛЯХ УАПЦ"

У Видавництві „Воскресіння", Кенсінґтон, Мд., вийшла друком цього року третя книжка мґра Олександра Воронина п. з. „Історичний шлях УАПЦ". Перше видання минулого року, це книжечка: „Автокефалія Української Православної Церкви", а тоді вийшла друга книжечка: „Ідемо до першої Сповіді і святого Причастя". Видавництво „Воскресіння" висилає книжки і брошури безкоштовно на Україну. Мґр Воронин також редаґує двомісячник „Благовісник Відродження", яке видає Товариство Св. Андрія Первозваного, і яке також висилається, безплатно, бажаючим в Україну. Фонди на ці видання надходять від спонсорів окремих видань, з пожертв, а також із продажі поза Україною таких як „Історичний шлях УАПЦ", меценатом якої є Іван Деркач.

Необхідність такого видання виникла в наслідок чисельних звернень віруючих в Україні до видавництва „Воскресіння" з проханням інформацій і матеріялів про УАПЦ.

Сам зовнішній вигляд книжки приваблює своїм форматом і оформленням. Книжечка, фактично — „кишенькова", бо величиною 5 1/4x8 інчів, і всього на 136 сторінок. Її можна легко носити при собі, в кишені, чи в жіночій торбинці, щоб читати як тільки дозволить на це час. На обкладинці — по-мистецьки виконаний квітчастий орнамент з українським, ставропігійським хрестом, і рисунок історичної церкви-твердині в Сутківцях на Поділлі. Професійність і смак оформлення явний і всередині книжечки, де заставки й кінцівки окрашують кожний розділ. Мистецьке оформлення виконала Ніна Булавицька. На відміну від багатьох інших книжок малого розміру, ця книжечка густо шита, а не ліплена, і сторінки з неї не розсипаються, як то буває, коли клеєна книжка заломлюється при читанні.

Листуючи книжечку стає ясно, що її легко читати, бо текст розділений не лише на головні розділи, але й має підзаголовки, які зосереджують увагу на окремі теми.

Підрозділи, звичайно, не довші однієї сторінки. Така композиція дає можливість читати книжку доривочно, не гублячи тяглости і не втрачаючи змісту. Себто, не треба читати „від дошки до дошки" одним духом, щоб не втратити послідовности. Кожний підрозділ передає певну подію, яка творить цілість, і прочитавши його можна зупинитись, зважити факти, перед тим як читати далі.

Одначе, найвартісніший елемент книжечки „Історичний шлях УАПЦ" — конкретний матеріял, стисло поданий простою мовою. Текст читається легко, і нема в ньому нічого незрозумілого. Це не значить, що в книзі оминаються складні питання, чи що текст писаний для дітей. Лексика не складна, мова літературна, в якій автор оминає вживання „академічних" та чужоземних слів. Можна сказати, що це — Шевченко в прозі.

Крім доступности мови, звертає увагу велика кількість фактичних інформацій. Однак, читач не загублюється в деталях; сказано багато і стисло, не оминаючи подробиць. Ось, наприклад, як автор вводить читача в початки християнства в нашому народі:

„Коли після зщестя Святого Духа, апостоли кидали жереб для вирішення, куди хто з них мав йти проповідувати Христову Віру, йому (Андрієві) припала Скитія. Скитією в античному світі загально називали Східню Европу і зокрема безмежні простори на північ від Чорного моря, тобто землі теперішньої України. Скитія була в повному розумінні цього слова 'терра інкоґніта', тобто загадкова і невідома земля, хоч наші давні предки, що жили на ній, вже мали за собою довге минуле і багаті культурні надбання". (ст. 5).

Відчувається також щире наставлення автора, як віруючої людини, поділитися своїм знанням. Текст не сприймається як академічний трактат. Сам вступ першого підрозділу: „Благовіщення Андрія Первозваного" підтверджує це, коли автор цитує слова Антифону П'ятидесятниці: „По всій землі розійшовся голос їх, і до краю вселенної — слова їх". І так історична подія далеко від українських земель, пов'язується через релігійний спів українського народу, з історією її Церкви.

Історія Церкви — це невід'ємна частина історії українського народу, і в книжечці мґра Воронина вони перепліта-

(Закінчення на стор. 4)

Українські...

(Закінчення зі стор. 1)

ний прапор України. Були вигуки „Браво Україна!". З усього видно, що всі зрозуміли історичність події.

Першу олімпійську медалю здобула у стрільбі з пневматичної гвинтівки кореянка. У стрільбі з пістоля золота медаля дісталася білорусові Ігорю Лукашикові й також російському плавцеві Євгенові Садовому, який поправив свій олімпійський рекорд на 200 метрів вільним стилем.

Спортовці ЗСА вже здобули три золоті медалі, дві срібних і п'ять бронзових. Китайці — три золотих, шість срібних і одну бронзову. Волосипедистка з Австралії перемогла восьмикратну чемпіонку світу Жані Лонґа, випередивши її на 20 секунд. Бронзову медалю здобула велосипедистка з Голляндії Моніка Флов, а українка Наталя Кіщук здобула почесне четверте місце у змаганнях велосипедисток.

НЕ ПРИЙНЯВ ПРОПОЗИЦІЇ депутатів Московської ради кандидувати на пост посадника російської столиці колишній дисидент Владімір Буковський. Відомий правозахисник, якого в 1977 році випустили з тюрми в обмін на генерального секретаря чілійської компартії Люїса Корваляна, заявив, що без активного прагнення широких мас до радикальних змін Росія приречена на вічні злидні.

КЕРІВНИК СПЕЦІЯЛЬНОГО ВІДДІЛУ берлінської поліції Манфред Кітлявс, який провадить слідство щодо вбитих втікачів зі Східньої Німеччини в роки комуністичної диктатури, запевняє, що має неспростовні свідчення про 350 убитих при спробі втечі.

ФІФА вводить нове правило у футболі

Барсельона, Еспанія (АП) — Міжнародна Федерація Футболу (ФІФА) затвердила зміни в правилах гри, які вже діють на футбольних турнірах Олімпіяди в Барсельоні.

Згідно з новим правилом, введеним ФІФА, воротареві забороняється брати м'яч руками, якщо він був посланий йому назад змагуном своєї дружини. Як пояснив генеральний секретар ФІФА Йозеф Бляттер, воротарі зволікали, тримаючи м'яч в руках, щоб дати змогу своїй дружині виграти дорогоцінні секунди. Потримавши м'яч, вони, як правило, посилали його далеко в поле. Підраховано, що під час світових чемпіонатів 1990 року м'яч утимували 4 хвилини під час кожної гри. А це вдвічі довше, ніж будь-який напівзахисник чи нападаючий, що не могло не сприяти безрезультатності змагань.

Віднині воротарі мають право брати в руки м'яч від змагунів тільки тоді, коли його подали головою, грудьми, або коли він потрапив до воротаря від свого змагуна після відскоку.

Інше правило, запропоноване ФІФА, торкається суддів. Президент ФІФА вважає, що вік суддів має обмежуватися не 50 роками, як було досі, а 45 роками, оскільки під час матчу треба пробігти не менше 15 кілометрів, а це завелике навантаження для 50-річних.

Після наради правління ФІФА в Барсельоні відбулася пресова конференція, на якій Президент ФІФА Жоао Авелянж виступив на захист обмеження віку також учасників олімпійського футбольного турніру. Він зазначив, що це правило дає змогу на участь в Олімпіяді наймолодшим. Крім того, це обмеження частинно пояснює, чому такі традиційно сильні футбольні держави як Німеччина, Франція, Арґентина і Бразилія не є представлені в олімпійському турнірі, в якому змагаються 16 збірних дружин. „Олімпіяда — для молодих", — підкреслив Авелянж.

Деякі критики з цього приводу зауважують, що ФІФА в такий спосіб хоче створити умови, щоб олімпійський футбольний турнір не конкурував на популярність з чемпіонатом світу, який проводиться щочотири роки.

Щодо европейських змагань, то там чемпіон України „Таврія", Симферопіль, в першій рунді за чашу змагатиметься з „Шелбирном" Ірляндія; одеський „Чорноморець" змагатиметься з „Вадузом" із Ліхтенштейну; за чашу УЕФА футболісти київського „Динамо" проведуть два матчі з австрійським клюбом „Рапід".

„ТАВРІЯ" — ПЕРШИЙ ЧЕМПІОН УКРАЇНИ З ФУТБОЛУ

У неділю, 21-го червня, закінчився перший в історії України національний чемпіонат. У фінальному матчі, який за рішенням Федерації Футболу України проходив у Львові на стадіоні „Україна", зустрілися переможці двох підгруп Вищої Ліґи — відоме київське „Динамо" та набагато менш відома у футбольному світі дружина „Таврія" із Симферополя.

Давно не було у Львові такого спортового свята. Стадіон „Україна" чи не єдиний в Україні і чи не вперше в цьому році був заповнений глядачами. Сприяла перебігу матчу і погода, було соняшно і тепло.

Перед початком матчу його учасників привітали посадник Львова Василь Шпіцер та голова Федерації Футболу України Віктор Банников, якому О. Шпіцер на згадку про перший фінал вручив кришталевий м'яч, а кожному із футболістів — сувеніри. Глядачі стоячи вітали футболістів, які вибігали на поле під звуки козацького маршу. Після виконання державного гимну „Ще не вмерла Україна" розпочалася гра.

Львів'яни давно і вірно вболівають за київське „Динамо. Так було і в той день. Стадіон з перших хвилин скандував: „Динамо"! „Динамо"! І кияни справді перші десять хвилин були активнішими, симферопільці свій перший удар нанесли по воротах суперника лише на 20-ій хвилині. Поступово „Таврія" перебрала ініціятиву у грі, її атаки були більш динамічними. У першому таймі сильний удар капітана „Таврії" ледве не закінчився голем. Після перерви гра „Таврії" ставала все більш сильною, а киян — все більше блідою. Динамівці грали мляво і якось байдуже. Другий тайм проходив при явній перевазі „Таврії", на бік якої все більше схилялися симпатії болільників. Єдиного ґоля у цьому матчі у ворота суперника у стрибку головою з корнера забив невгамовний капітан „Таврії" Сергій Шевченко. Сталася сенсація — „Таврія перемогла одну з кращих дружин Европи і стала першим чемпіоном України. Перемогу здобуто заслужено — прорвати оборонні редути кримської дружини на цей раз кияни так і не змогли. „Таврія" грала легко, широко. Дуже багато зробив для перемоги своєї команди її капітан, півзахисник Сергій Шевченко, який не лише вдало диригував дії своїх колег у обороні та нагаді, а й сам постійно був небезпечний своїми стрілами.

Так виглядало, що й голова Федерації Футболу України Банников і суддівська бриґада дуже сподівалися на перемогу киян. Це було видно і під час матчу, коли суддя не призначив незаперечний карний удар у ворота динамівців після того, як один із захисників збив з ніг півзахисника „Таврії" Опаріва, і з незадоволеного виразу обличчя Банникова. А головний тренер киян Анатолій Пузач був у такій розпуці, що забув правила порядности, пішом з поля і забрав гравців своєї дружини, не поздоровивши суперника з перемогою і не дочекавшись закінчення церемонії вручення нагород.

Нетакт київського „Динамо" та його тренера переможцеві компенсували львів'яни. Вони стоячи бурхливо вітали першого чемпіона України. Все було — і овації, і квіти, і могутнє „молодці", а коли футболісти „Таврії" робили коло пошани, хтось із болільників підбіг до них і дав Шевченкові державний прапор України і той поніс його по стадіоні. Кажуть, що спорт взагалі, а футбол зокрема, стоїть поза політикою. Неправда! Своєю об'єктивністю, порядністю, щирістю львівські вболівальники в той день проаґітували кримлян за невихід зі складу України набагато краще, як багато відомих і поважних політиків.

Закінчився перший національний чемпіонат України і місця розподілилися між дружинами так: чемпіон — „Таврія" (Симферопіль), срібло — „Динамо" (Київ), бронза — у „Дніпра" з Дніпропетровського, чашу України виграв „Чорноморець" з Одеси. Всі вони продовжать змагання у европейських турнірах.

На пресконференції В. Банников підкреслив високий спортовий рівень, на якому пройшов перший чемпіонат України з футболу і фінальна зустріч у Львові була йому гідним завершенням. Анатолій Заєв, головний тренер „Таврії", сам колись футболіст, сказав: „Чемпіонат мені дуже сподобався. Я безмежно щасливий, що нарешті маємо змогу грати не на чужині, а в рідному домі... Сьогодні ми їдемо додому, а завтра почнемо готуватися до нових змагань... Ми ж тепер чемпіони однієї з найбільших держав Европи, а це не лише велика честь, але й великі обов'язки".

Бачучи радісні обличчя людей на стадіоні, слухаючи запитання і відповіді на післяматчовій конференції, я пригадав східню приказку: „Собака гавкає, а караван їде". Скільки аргументів проти проведення національних чемпіонатів у державах, які утворилися на уламках Совєтського Союзу, наводили керівники колишньої Федерації футболу колишнього СССР і, зокрема, її голова Колосков, скільки бруду було вилито на невинні голови втікачів з-під московської спортово-большевицької опіки! Втрата рівня майстерности спортсменів, повна ізоляція, фінансова неспроможність — лише частка з їхнього багатого арсеналу. А чемпіонат України відбувся, він вже став історією і як повідомив В. Банников журналістів, перше коло другого чемпіонату стартує вже 16-го серпня.

Ось прізвища перших чемпіонів України з футболу: Колесов, Шевченко, Турчиненко, Головко, Вишняускас, Воронезький, Опарів (Михайлусь, 75), Алібаєв, Гетиков, Гладишев, Новіков.

Юрій Стефанівський

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ

влаштовує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ

ТЕНІСОВІ та ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ на СОЮЗІВЦІ

в днях від 4-го до 7-го вересня 1992 року
(LABOR DAY WEEKEND)

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

ЗА ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ на РІК 1992

і за чаші

УНСоюзу, Союзівки, Свободи, (в тому пропам'ятна чаша інж. Б. Рака, д-ра В. Гука, Я. Рубля і д-ра П. Харука), Українського Тижневика і п-ні Марії Душник

та грошові нагороди
в поодинокій грі:

ЖІНОК і ЖІНОК (35 р. і вище), ЧОЛОВІКІВ, мол., СЕНЬЙОРІВ (35-44), СЕНЬЙОРІВ (45 і 55), ЮНАЧОК, ЮНАКІВ (18, 16, 14, 12 і нижче р.).

Зголошення до змагань враз із вписовим по $15.00 приймає:

MR. GEORGE SAWCHAK
7828 Frontenac, Philadelphia, Pa. 19111

до 27-го серпня 1992 р. Зголошення одержані після 27-го серпня не будуть взяті до уваги турніровою комісією.

ТУРНІРОВА КОМІСІЯ:

Ю. Савчак, Р. Ракочий, ст., З. Снилик, Ю. Попель.

ПОРЯДОК ЗМАГАНЬ:

П'ятниця, 4-го вересня — год. 1-ша по пол. на Союзівці: елімінаційна рунда чоловіків. Змагуни, які мусять змагатися в цій рунді одержать окремі повідомлення від проводу турніру **до суботи, 29-го серпня.**

Субота, 5-го вересня — год. 8:30 ранку на Союзівці:
чоловіки і сеньйори 35 р. і 45 р.;
год. 1-ша — юнаки, юначки і жінки;
год. 3-тя — сеньйори 55 р.

Час та місце дальших змагань назначить провідник змагань Ю. Савчак.

Змагуни групи чоловіків, вильосовані до елімінаційної рунди на п'ятницю, які не зможуть приїхати в цей день, як рівнож ті, що відпадуть в елімінаційних, можуть змагатися в в групі переможених.

З уваги на короткий час турніру та велике число учасників, змагуни можуть голоситись тільки до одної конкуренції, яку зазначать точно на реєстраційнім листку.

У змаганнях можуть брати участь змагуни (-ки), яких Т-ва є членами УСЦАК

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЛИСТОК — ДЛЯ ТЕНІСУ ТІЛЬКИ

Просимо витяти та вислати разом з оплатою $15.00
(Зголошення без вписового не приймається)

1. Ім'я і прізвище ....
2. Адреса (по-англійськи) ....
3. Телефон ....
4. Дата народження ....
5. Конкуренція та група в якій змагун хоче брати участь ....
6. Клюбова приналежність ....

Чеки виставляти на: KLK, American Ukrainian Sports Club

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

Субота, 5-го вересня, о год. 10:30 вранці

за ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШЕНСТВА УСЦАК та ТРОФЕЇ І НАГОРОДИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ у слідуючих конкуренціях для дівчат і хлопців:

Хлопці/Мужчини — **Дівчата/Жінки**

ІНДИВІДУАЛЬНІ

Число конкуренції	Вік		Вік	Число конкуренції
1	13/14	100 м. змінний	13/14	2
3	15 і вище	100 м. змінний	15 і вище	4
5	10 і нижче	25 м. довільний	10 і нижче	6
7	11/12	25 м. довільний	11/12	8
9	13/14	50 м. довільний	13/14	10
11	15 і вище	50 м. довільний	15 і вище	12
13	10 і нижче	50 м. довільний	10 і нижче	14
15	11/12	50 м. довільний	11/12	16
17	13/14	50 м. горілиць	13/14	18
19	15 і вище	50 м. горілиць	15 і вище	20
21	10 і нижче	25 м. горілиць	10 і нижче	22
23	11/12	25 м. горілиць	11/12	24
25	13/14	50 м. грудний	13/14	26
27	15 і вище	50 м. грудний	15 і вище	28
29	10 і нижче	25 м. грудний	10 і нижче	30
31	11/12	25 м. грудний	11/12	32
33	13/14	100 м. довільний	13/14	34
35	15 і вище	100 м. довільний	15 і вище	36
37	10 і нижче	25 м. метелик	10 і нижче	38
39	11/12	25 м. метелик	11/12	40
41	13/14	50 м. метелик	13/14	42
43	15 і вище	50 м. метелик	15 і вище	44
		ГІНЦІ		
45	10 і нижче	4 x 25 м. довільний	10 і нижче	46
47	11/12	4 x 25 м. довільний	11/12	48
49	13/14	4 x 50 м. довільний	13/14	50
51	15 і вище	4 x 50 м. змінний	15 і вище	52

Змагуни (-ки) можуть брати участь в трьох індивідуальних конкуренціях і один раз в гінцях. Гінці будуть устійнені клюбовими тренерами або представниками.

РЕЧЕНЕЦЬ ЗГОЛОШЕННЯ: **до 26-го серпня 1992 року.** Реєстрації над басейном НЕ ВІДБУДЕТЬСЯ. Вписове виносить 5 дол. від змагуна (-ки).

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ

Ім'я, прізвище: (по-англійськи) ....

(по-українськи) ....

Адреса ....

.... Зіп Ковд ....

Телефон: (..........) .... Вік: ....

Хлопець .... Дівчина ....

Клюб/Молодеча організація ....

Конкуренція .... Час ....
Конкуренція .... Час ....
Конкуренція .... Час ....

Просимо вислати карту зголошення разом з вписовим (чек виписаний на "Ukrainian Sports Federation") до:

ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ
Christine Prociuk
182 Throckmorton Lane
Old Bridge, N.J. 08857
Tel. (908) 679-2037

SUM — СУМ
Olena Halkowycz
94 Fycke Lane
Teaneck, N.J. 07666
Tel. (201) 692-1471

TRYZUB — ТРИЗУБ
Eugene Zyblikewycz
11 Old Colony Lane
Marlton, N.J. 08053
Tel. (609) 983-0621

PLAST — ПЛАСТ
або НЕПРИНАЛЕЖНІ
Marika Bokalo
742 Linden Avenue
Rahway, N.J. 07065
(908) 382-2223

ЗУСТРІЧ

УКРАЇНСЬКИХ ПРОФЕСОРІВ та СТУДЕНТІВ української державної гімназії та десятирічок в минулому і сьогодні,

розпочнеться

в неділю, 16-го серпня 1992 р. в Тернополі

в такому порядку:
- Благодарна Архиєрейська Служба Божа в українській католицькій катедрі о год. 10-ій рано;
- Перша зустріч о год. 12-ій.
- БЕНКЕТ о год. 1-ій;
- Початкова Конференція о год. 1-ій по пол. і інші зустрічі **відбудуться в понеділок і вівторок.**

Місце бенкету і конференції буде оголошене під час Служби Божої.

ДО МИЛОЇ ЗУСТРІЧІ!

о. д-р Лев Чайка,
голова студентства 1942 — 1944 р.

З А Я В А

Дійшло до нашого відома, що непокликані особи поширюють вістки, будьто Союз Українок Америки закликає своїх членок, а теж українську громаду, фінансово допомагати особам, які подають, що вони, чи члени їхніх родин є жертвами Чорнобиля та прохають, щоб складати грошові пожертви на подані в пресі прізвища та числа конт в поодиноких банках чи кредитівках. Часто є випадки, що такі люди ходять по наших установах і вимагають фінансової допомоги, покликаючись на Союз Українок Америки.

Публічно заявляємо, що ми ніколи не закликали нікого для цього. Суспільна Опіка Союзу Українок Америки має точно намічені пляни допомоги, згідно з якими є побудована її праця і вона дуже справно діє. Звіти з праці Суспільної Опіки є точно подані у звідомленнях Світової Ради Суспільної Служби при СКВУ.

Підкреслюємо, що Союз Українок Америки відмежовується від того рода акцій, які не входять у програму праці Суспільної Опіки нашої організації.

Екзекутива Союзу Українок Америки

Ню Йорк, липень, 1992 р.

Конґрес Українців Канади — Провінційна Рада Онтаріо і Дирекція Онтаріо Плейс

влаштовують

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ СПАДЩИНИ

присвячений

125-літтю Канадської Конфедерації
100-літтю Поселення Українців в Канаді і
першій річниці Проголошення Державности України

в неділю, 9-го серпня 1992 р.
на Онтаріо Плейс у Торонто

- Год. 10:30 вранці — СОБОРНИЙ МОЛЕБЕНЬ
- КОНЦЕРТИ: год. 2:30 по пол. і 6:30 веч.
- ВИСТУПИ НА СЦЕНІ ПРИ ФОНТАНІ — год. 1:00 — 4;00 по пол.
- СПІВИ НА ЧОВНІ
- ВИСТАВКА ОБРАЗОТВОРЧОГО й НАРОДНОГО МИСТЕЦТВА

У концертах беруть участь: **Ед Іванко,** Голлівуд; **Дарка і Славко,** Ню Йорк; **Н. і Ю. Кречковські, М. Голоденко,** Українa та кращі мистецькі одиниці з Онтаріо.

До численної участи у святкуванні важливих річниць запрошує

Провінційна Рада КУК, Онтаріо

Дігимося сумною вісткою з родиною і приятелями, що у п'ятницю, 24-го липня 1992 р. відійшов у вічність

наш дорогий

МУЖ, ТАТО, ДІДО і БРАТ

бл. п.

ПИЛИП ШОТ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, 27-го липня 1992 р. о год. 9:30 ранку в церкві св. Юра, а опісля тлінні останки спочили на українськім католицькім цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

У глибокому смутку:

дружина — АННА
сини — СЛАВКО, МИРОН, ЗЕНЬО і ПИЛИП
доньки — АННА і ОЛЯ
внуки
брат в Україні

16-го серпня 1992 року
Посілість УСОсередку
„ТРИЗУБ"
при дорогах: Канті Лайн і Ловер Стейт Ровд
Горшам, Па.

Окружний Комітет УНСоюзу Філядельфійської Округи

— влаштовує —

Союзовий День-Пікнік

Початок о год. 1:30 по полудні

До участи запрошуємо все українське громадянство, членів Союзу міста Філядельфії та всіх доокопишних місцевостей сусідніх стейтів.

ПРОГРАМА ДНЯ:
- **Піднесення прапорів**
- **Відкриття**
- **МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА:**
- **Відзначення заслуженого СОЮЗОВЦЯ**
- **ЗАБАВА при звуках оркестри „КАРПАТИ"**
- **Цінні виграші для гостей**

Весь час буде чинний буфет з добірними українськими стравами та холодними напитками.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖОРДЖ БУШ і його дорадники минулого понеділка, 27-го липня, у своїх робочих виступах гостро скритикували виступи демократичного кандидата Билла Клінтона про закордонну політику, а його завваги до подій в Юґославії нерозсудливими і небезпечними. Використавши нерозважні міркування на тему закордонної політики Б. Клінтона у протилежності представлено президента Дж. Буша, як людину, якій можна довірити безпеку країни, і того, який має відвагу робити не надто популярні рішення, завжди маючи на думці добро американського народу. Щоби ще більше наголосити відповідність саме його кандидатури у своїх виступах перед робітниками у Висконсин і Мишиґені, Президент заявив: „американський нарід мусить знати, що людина яка відповідає за безпеку країни, має вміння і може робити важливі рішення".

ВІДДЗЕРКАЛЮЮЧИ ВНУТРІШНЮ неодностайність Уряду президента Джорджа Буша щодо політики супроти Іраку, деякі високопоставлені урядовці уважають, що Вашінґтон порутає Іракові, погодившись на вимогу Іраку про вибір інспекторів Організації Об'єднаних Націй для перевірки іракських установ.

„Історичний..."

(Закінчення зі стор. 2)

ються. Зміст і призначення книжки подані на початку в анотації: „Від благословення київських гір св. апостолом Андрієм Первозваним до відродження Української Автокефальної Православної Церкви у наші дні — панорама біля 19 з половиною століть історії християнства і християнської Церкви на Україні. Книжка призначена для масового читача, для середніх шкіл, для самоосвіти".

Обсяг книжки занадто стислий, щоб вдаватись до подробиць, чи ширше дискутувати контроверсійні питання. Одначе, ці деталі які подані, яскраво збуджують уяву, а коли існують різні погляди на якусь історичну подію, то автор цей факт подає об'єктивно. Коли ж він віддає перевагу якійсь теорії, то пояснює як він прийшов до певних висновків. Наприклад: „Щодо дати, місця і обставин її (княгині Ольги) хрещення немає однозгідності". Тоді автор подає різні теорії, і розглядає їх логічно, після цього припускає, що: „Наймовірніше, що княгиня Ольга прийняла хрещення у себе вдома, десь біля 954 року". Так само про хрищення князя Володимира: „Щодо того, коли і як це сталося, існують розбіжності в поглядах". І знов автор подає теорії з різних джерел.

Автор не забуває про головну тему книжки: історичний розвиток УАПЦ, і там де треба, входить в деталі. Як приклад першої, фактичної автокефалії Української Церкви, мґр Воронин наводить таку деталь: „Шануючи силу і значення Церкви (української), територія якої охоплювала більші простори, ніж територія всього Царгородського патріярхату, патріярхи надсилали київським митрополитам листи, запечатані олив'яними печатками, а не восковими, як до підлеглих провінційних першоієрархів". (ст. 18).

Цікаві для сучасного читача такі міркування наших предків, які повторилися при відродженні УАПЦ. Іґнорування Царгородською патріярхією потреб народу лишити Митрополита Київського в Києві, а не погоджуватись з його виїздом в Москву, спонукало Собор 1415 року в Новоґрудку вибрати власного Митрополита Григорія Цимбаляка. У грамоті (Собору) визнається духовна зверхність Царгородського патріярха та висловлюється пошана до нього, але ясно натякається на засаду, що коли Церква-мати відмовляється прислухатися до потреб Церкви-доньки, то остання має повне право взяти справи у власні руки". (ст. 33).

Така ситуація виникла і 1989 року, коли відроджена УАПЦ зверталася до Вселенського патріярха з проханням взяти УАПЦ під свою опіку. На це не було ніякої відповіді. Ця нова сторінка життя УАПЦ має свій окремий розділ, передостанній в книжці: „Новітнє відродження української Автокефальної Православної Церкви". В цьому розділі знов, коротко і ясно, подано факти які привели до створення власного Патріярхату.

Останній розділ присвячений Українській Православній Церкві поза Україною. Тут коротко подано історію Церков в ЗСА, Канаді, Европі, Австралії/Нової Зеляндії та Південній Америці.

У післяслові автор висловлює погляд, що Христова Церква України, яка перейшла стільки страждань, має особливу місію як джерело духовности: „Чи не готував її Господь тяжкими випробовуваннями для власної місії — стати джерелом глибокого духовного воскресіння, моральної чистоти, справжнього зв'язку з Богом, повернення до життя в Ньому?" (ст. 130).

Книжка дійсно цінна, і легко читається. Прикро тільки, що наклад такий малий: тираж всього 3,000. Навіть в тисячу раз більший, був би замалим на саму лише Україну. Треба сподіватися, що книжка мґра Олександра Воронина своєю популярністю і підтримкою замовників в діяспорі та меценатів, уможливить перевидання, бо це одна з тих книг, яку бажано прочитати кожному українцеві.

Книжка „Історичний шлях УАПЦ" продається в діяспорі. Ціна: 5.00 дол. Прошу звертатися за дальшими інформаціями до видавництва: Resurrection Press. Post Office Box 168, Kensington, MD 20895, USA.

Зустріч з летунами з України

Багато гостей тепер прилітає з України, але така небуденна подія, як зустріч з летунами української держави — це рідкість. Завітали вони на „Верховину" цілою групою, яка має летунів, інженерів, механіків, інструкторів, випробувачів літаків. Це наші летуни-соколи, які прибули на запрошення американського Уряду, щоб показати свою вмілість, свій досвід.

Літак типу МІҐ-29 збудований в Києві і має два кольори — голубий і жовтий. Тризуб — це воля і мир. Дякували нам летуни за те, що ми зберегли мову, культуру і звичаї нашої країни. Вони навіть не сподівалися, що тут існує Україна в такому широкому маштабі. Дякували за всебічну підтримку з вірою, що разом ми збудуємо міцну, квітучу, непереможну Україну. Запрошували нас їхати на Україну, щоб на власні очі побачити, що вже зроблено і що ще треба зробити. Просили тримати безперервний зв'язок і вірити, що Україна хоче миру, але і не дасть ворогові переступити свої кордони.

Голова УБСоюзу Іван Олексин привітав летунів щирими словами і висловив надію, що спільними силами ми збудуємо міцну і вічнотривалу українську державу. Всі присутні щиро прощали наших летунів-соколів і бажали їм успіхів.

Людмила Гайдар

† ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

КАТЕРИНА ЗАХАРКО член УНС Відд. 204-го Т-ва ім. А. Гончаренка в Ню Йорку, Н.Й. померла 11-го травня 1992 року на 90-му році життя. Нар. 8-го серпня 1901 року в Україні. Залишила у смутку мужа Стефана, пасерба Петра і пасербицю Анну-Захарко-Робертс. Похорон відбувся 16-го травня 1992 року на цвинтарі Мт. Олівет в Маспет, Л. Ай. Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Мирон Заліпський, секр.

ІВАН БОЙКО член УНС Відд. 102-го Т-ва ім. свв. Петра і Павла в Клівленді, Огайо помер 8-го червня 1992 року на 86-му році життя. Залишив у смутку дружину Анастазію, двох синів Енди і Петра, 4-ох внуків і 3-ох правнуків. Похорон відбувся на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Микола Бобечко, секр.

ПАВЛІНА ПЛІШЕВИЧ член УНС Відд. 383-го Т-ва свв. Петра і Павла в Бриджпорті, Па. померла 3-го червня 1992 року на 75-му році життя. Нар. 1917 року в Нюарку, Н.Дж. Членом УНС стала 1940 року. Залишила у смутку дочку, 2-ох синів 5 внуків, одного правнука і сестру. Похорон відбувся 6-го червня 1992 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Кінґ оф Прашія, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Йосиф Хома, секр.

ВАСИЛЬ КОСАЧ член УНС Відділу 106-го Т-ва ім. св. Миколая в Чикаґо, Ілл. помер 18-го червня 1992 року на 66-му році життя. Нар. 1926 року на Україні. Членом УНС став 1975 року. Залишив у смутку дружину Софію, шестеро дітей і внуків. Похорон відбувся 20-го червня, 1992 року на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Михайло Марчук, секр.

ЕВГЕНІЯ ЛОКОТ член УНС Відділу 277-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Гартфорді, Кт. помер 7-го червня 1992 року на 79-му році життя. Нар. 1913 року в Україні. Членом УНС став 1970 року. Залишив у смутку Лілею Дитюк з мужем Іваном і внуків Мирона і Ярослава. Похорон відбувся 12-го червня 1992 року на укр. кат. цвинтарі в Ґлестонбурґу, Кт.

Вічна Їй Пам'ять!

Осип Гладун, секр.

ПРЕДСТАВНИК ПРЕЗИДЕНТА у Львові Степан Давимука видав розпорядження про відзначення нинішнього і наступного року ювілею Голодомору в Україні 1932-1933 років. З нагоди 60-річчя трагічних подій передбачається провести в усіх містах і селах области Молебні і жалібні процесії центральними вулицями.